

*** বিচিত্ৰ পিতাৰ দ্বাৰা বিচিত্ৰ অধ্যয়ন তথা বিচিত্ৰ প্ৰাপ্তি ***

আজি আত্মিক পিতাই নিজৰ আত্মিক সন্তানসকলক লগ ধৰিবলৈ আহিছেহঁক। আত্মিক পিতাই প্ৰত্যেক আত্মাক প্ৰত্যক্ষ কৰি আছে যে প্ৰত্যেকৰ মাজত কিমান আত্মিক শক্তি ভৰপূৰ হৈ আছে! প্ৰত্যেক আত্মা কিমান আনন্দস্বৰূপ হৈছে! আত্মিক পিতাই চাই আছে যে সন্তানসকলক জন্মসিদ্ধ অধিকাৰ ৰূপে দিয়া অবিনাশী আনন্দৰ খাজনা প্ৰত্যেকে নিজৰ সম্পত্তি, অধিকাৰ কিমানলৈকে জীৱনত প্ৰাপ্ত কৰিছে! খাজনাৰ বালক তথা মালিক হৈছেনে? পিতা দাতা হয়, সকলো সন্তানক পুৰা অধিকাৰ দিয়ে। কিন্তু প্ৰত্যেক সন্তান নিজৰ নিজৰ ধাৰণাৰ শক্তি অনুসৰি অধিকাৰী হয়। পিতাৰতো সকলো সন্তানৰে প্ৰতি এটাই শুভ সংকল্প আছে যে প্ৰত্যেক আত্মাৰূপী সন্তান সদায় সৰ্ব খাজনাৰে সম্পন্ন অনেক জন্মৰ বাবে সম্পূৰ্ণ সম্পত্তিৰ অধিকাৰী হৈ যাওঁক। এনেকুৱা প্ৰাপ্তি কৰাৰ উৎসাহ-উদ্দীপনাত থকা সন্তানসকলক দেখি বাপদাদাও হৰ্ষিত হয়। প্ৰত্যেক সৰু-ডাঙৰ, শিশু, যুৱা বা বৃদ্ধ, মিঠা-মিঠা মাতাসকল, নিৰক্ষৰ বা শিক্ষিত, শৰীৰেৰে দুৰ্বল তথাপিও আত্মাসকল কিমান বলবান হয়! এক পৰমাত্মাৰ প্ৰতি লগন কিমান আছে! অনুভৱ হয় যে আমি পৰমাত্মা পিতাক জানিলোঁ, সকলো জানিলোঁ। বাপদাদাইয়ো এনেকুৱা অনুভৱী আত্মাসকলক সদায় এইটোৱে বৰদান দিয়ে - হে লগনত মগন হৈ থকা সন্তানসকল, সদায় স্মৃতিৰে জীয়াই থাকা। সদায় সুখ-শান্তিৰ প্ৰাপ্তিত প্ৰতিপালিত হৈ থাকা। অবিনাশী আনন্দৰ দোলনাত দুলি থকা আৰু বিশ্বৰ সকলো আত্মাৰূপী নিজৰ আত্মিক ভাতৃসকলক সুখ-শান্তিৰ সহজ সাধন শুনাই, তেওঁলোককো আত্মিক পিতাৰ আত্মিক সম্পত্তিৰ অধিকাৰী কৰি তোলা। এই এটা পাঠ সকলোকে পঢ়োৱা - আমি সকলো আত্মা এজন পিতাৰে হওঁ, এটা পৰিয়ালৰে হওঁ, এখন ঘৰৰে হওঁ। একেখন সৃষ্টি ৰূপী মঞ্চত ভূমিকা পালন কৰোতা হওঁ। আমাৰ সকলো আত্মাৰ এটাই স্বধৰ্ম শান্তি আৰু পবিত্ৰতা। বচ (কেৱল) এইটো পাঠেৰে স্ব পৰিৱৰ্তন আৰু বিশ্ব পৰিৱৰ্তন কৰি আছা আৰু নিশ্চয় হ’বই। সহজ কথা নহয় জানো। কঠিনটো নহয়। নিৰক্ষৰো এই পাঠৰ দ্বাৰা জ্ঞানী হৈ গ’ল কিয়নো ৰচয়িতা বীজক জানি, ৰচয়িতাৰ দ্বাৰা ৰচনাক স্বতঃ জানিয়ে যায়। সকলো জ্ঞানী হোৱা নহয় জানো! ৰচয়িতা আৰু ৰচনাৰ গোটেই পাঠ কেৱল তিনিটা শব্দতে পঢ়িলা। ‘আত্মা’, ‘পৰমাত্মা’ আৰু ‘সৃষ্টি চক্ৰ’। এই তিনিটা শব্দৰে কি হৈ গ’লা! কি চাৰ্টিফিকেট (প্ৰমাণ পত্ৰ) পাইছা? বি.এ, এম.এ ৰ চাৰ্টিফিকেটতো পোৱা নাই। কিন্তু ‘ত্ৰিকালদৰ্শী’, ‘জ্ঞান স্বৰূপ’ এই উপাধিটো পালা নহয় জানো। আৰু উপাৰ্জনৰ উৎস কি হ’ল? কি পালা? সৎ শিক্ষকৰ দ্বাৰা অবিনাশী জন্ম জন্মান্তৰৰ সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰ গেৰাণ্টি (প্ৰতিশ্ৰুতি)পালা। এনেয়ে শিক্ষকে গেৰাণ্টি নিদিয়ে যে সদায় উপাৰ্জন কৰি থাকিবা বা ধনৱান হৈ থাকিবা। তেওঁ কেৱল পঢ়াই যোগ্য কৰি তোলে। তোমালোক সন্তানসকলে বা ঈশ্বৰীয় বিদ্যাৰ্থীসকলে পিতা শিক্ষকৰ দ্বাৰা বৰ্তমানৰ আধাৰত 21 জন্ম সত্যযুগ ত্ৰেতাৰ সদায় সুখ, শান্তি, সম্পত্তি, আনন্দ, প্ৰেম, সুখদায়ী পৰিয়াল প্ৰাপ্ত কৰিবাই। পাম নহয় পামেই। এইটো গেৰাণ্টি আছে কিয়নো অবিনাশী পিতা হয়, অবিনাশী শিক্ষক হয়। গতিকে অবিনাশীৰ দ্বাৰা হোৱা প্ৰাপ্তিও অবিনাশী হয়। এইটোৱে আনন্দৰ গীত গোৱা নহয় যে আমি সত্য পিতা, সত্য শিক্ষকৰ দ্বাৰা সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰ অধিকাৰ প্ৰাপ্ত কৰিলোঁ। ইয়াকে কোৱা হয় বিচিত্ৰ পিতা আৰু বিচিত্ৰ বিদ্যাৰ্থী আৰু বিচিত্ৰ শিক্ষা বা বিচিত্ৰ প্ৰাপ্তি। কোনোবা যিমনেই শিক্ষিত নহওক কিন্তু এই বিচিত্ৰ পিতা আৰু শিক্ষকৰ শিক্ষা বা সম্পত্তিৰ বিষয়ে জানিব নোৱাৰে। চিত্ৰ উলিয়াব নোৱাৰে। জানিবই বা কেনেকৈ। ইমান ডাঙৰ উচ্চতকৈ উচ্চ পিতা, শিক্ষক আৰু পঢ়াই ক’তআৰু কাক! কিমান সাধাৰণ! মানৱৰ পৰা দেৱতা কৰি তোলাৰ, সদাকালৰ বাবে চৰিত্ৰৱান কৰি তোলাৰ পঢ়া হয় আৰু পঢ়োতাসকল কোন? যাক কোনেও পঢ়াব নোৱাৰে তেওঁলোকক পিতাই পঢ়ায়। যাক দুনিয়াই পঢ়াব পাৰে, পিতাইও তেওঁলোককে পঢ়াব তেন্তে কি ডাঙৰ কথা হ’ল। আশাহীন আত্মাসকলক আশাবাদী কৰি তোলে। অসম্ভৱক সম্ভৱ কৰায়, সেই কাৰণে গায়ন আছে যে তোমাৰ গতি মতি তুমিহে জানা। বাপদাদাই এনেকুৱা আশাহীনৰ পৰা আশাবাদী হওঁতা সন্তানসকলক দেখি আনন্দিত হয়। আহিলা যে, স্বাগতম। পিতাৰ ঘৰৰ শৃংগাৰসকলক স্বাগতম। অচ্ছা!

সদায় নিজক শ্ৰেষ্ঠ প্ৰাপ্তিৰ অধিকাৰী বুলি অনুভৱ কৰোতা শ্ৰেষ্ঠ আত্মাসকলক, এটা জন্মতে অনেক জন্মৰ প্ৰাপ্তি কৰাওতা জ্ঞান স্বৰূপ সন্তানসকলক, সদায় এটাই পাঠ পঢ়া আৰু পঢ়োৱা শ্ৰেষ্ঠ সন্তানসকলক, সদায় বৰদাতা পিতাৰ বৰদানেৰে পালিত হোৱা ভাগ্যৱান সন্তানসকল প্ৰতি বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

বৰ্তমান ব্ৰাহ্মণ জন্ম হীৰাতুল্য

আজি বাপদাদাই নিজৰ সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ সন্তানসকলক চাই আছেঁহক। বিশ্বৰ তমোগুণী অপবিত্ৰ আত্মাসকলৰ তুলনাত কিমান শ্ৰেষ্ঠ আত্মা হোৱা। দুনিয়াত সকলো আত্মা আহ্বান কৰোতা, দিগব্ৰাহ্ম, অপ্ৰাপ্ত আত্মা হয়। যিমনেই বিনাশী সৰ্বপ্ৰাপ্তি নহওক তথাপিও কিবা নহয় কিবা অপ্ৰাপ্তি নিশ্চয় থাকে। তোমালোক ব্ৰাহ্মণ সন্তানসকলৰ সৰ্ব প্ৰাপ্তিৰ দাতাৰ সন্তানসকলৰ অপ্ৰাপ্ত একো বস্তু নাই। সদায় প্ৰাপ্তি স্বৰূপ হোৱা। অল্পকালৰ সুখৰ সাধন অল্পকালৰ সম্পত্তি, অল্পকালৰ ৰাজ্য অধিকাৰ নাথাকিলেও একো নোহোৱাকৈয়ে বাদশ্বাহ (সম্ৰাট) হোৱা। বেফিকৰ (নিচিন্ত) বাদশ্বাহ হোৱা। মায়াজীং, প্ৰকৃতিজীং, স্বৰাজ্য অধিকাৰী হোৱা। সদায় ঐশ্বৰীয় প্ৰতিপালনত পালিত হোৱা। আনন্দৰ দোলাত, অতীন্দ্ৰিয় সুখৰ দোলনাত দুলি থাকোঁতা হোৱা। বিনাশী সম্পত্তিৰ পৰিৱৰ্তে অবিনাশী সম্পত্তিবান হোৱা। ৰত্নৰে অলংকৃত মুকুট নাই কিন্তু পৰমাত্ম পিতাৰ শিৰৰ মুকুট হোৱা। ৰত্নৰে অলংকৃত শৃংগাৰ নাই কিন্তু স্তান ৰত্ন, গুণ ৰূপী ৰত্নৰ শৃংগাৰেৰে সদায় শৃংগাৰিত হৈ আছে। যিমনেই ডাঙৰ বিনাশী সৰ্ব শ্ৰেষ্ঠ হীৰা নহওঁক, মূল্যবান নহওঁক, কিন্তু এটি স্তানৰ ৰত্ন, গুণৰ ৰত্নৰ আগত তাৰ কি মূল্য আছে? এই ৰত্নবোৰৰ আগত সেয়া পাথৰৰ সমান হয় কিয়নো বিনাশী হয়। ৭ লাখৰ হাৰৰ আগতো তোমালোক স্বয়ং পিতাৰ ডিঙিৰ হাৰ হৈ গ'লা। প্ৰভুৰ ডিঙিৰ হাৰৰ আগত ৭ লাখ বুলি কোৱা বা পদম বুলি কোৱা বা অগণন পদমৰ মূল্যৰ হাৰো একো নহয়। ৩৬প্ৰকাৰৰ ভোজনো এই ব্ৰহ্মা ভোজনৰ আগত একো নহয় কিয়নো ডাইৰেক্ট বাপদাদাক ভোগ লগাই এই ভোজনক পৰমাত্ম প্ৰসাদ বনাই দিয়া। প্ৰসাদৰ মূল্য আজি অন্তিম জন্মতো ভক্ত আত্মাসকলৰ ওচৰত কিমান হয়? তোমালোকে সাধাৰণ ভোজন নোখোৱা। প্ৰভু প্ৰসাদ থাই আছে। এটি এটি দানা পদমতকৈও শ্ৰেষ্ঠ হয়। এনেকুৱা সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ আত্মা হোৱা। এনেকুৱা আত্মিক শ্ৰেষ্ঠ নিচা থাকেনে। আগবাঢ়ি গৈ থাকোতে নিজৰ শ্ৰেষ্ঠত্ব পাহৰিতো নোযোৱা নহয়? নিজকে সাধাৰণ বুলিতো নাভাবা নহয়? কেৱল শুনোঁতা বা শুনাওঁতাতো নোহোৱা নহয়! স্বমানধাৰী হৈছানে? শুনোঁতা বা শুনাওঁতাতো অনেক আছে। স্বমানধাৰী কোটিৰ মাজত কোনোবাহে আছে। তোমালোক কোন হোৱা? অনেকত আছে নে কোটিৰ মাজত কোনোবাত আছে? প্ৰাপ্তিৰ সময়ত এলেহুৱা হোৱা, তেওঁলোকক বাপদাদাই কেনেকুৱা বুদ্ধিৰ সন্তান বুলি ক'ব? প্ৰাপ্ত ভাগ্যক, অৰ্জন কৰা ভাগ্যক অনুভৱ নকৰিলে অৰ্থাৎ এতিয়া মহান ভাগ্যৱান নহ'লে কেতিয়া হ'বা? এই শ্ৰেষ্ঠ প্ৰাপ্তিৰ সংগমযুগত প্ৰতিটো খোজতে এইটো শ্লোগান সদায় মনত ৰাখিবা যে "এতিয়া ন'হলে কেতিয়াওঁ নহ'ব" বুজিলা। অচ্ছা!

এতিয়া **গুজৰাট** য'ন (মণ্ডল) আহিছে। গুজৰাটৰ কি বিশেষত্ব আছে? গুজৰাটৰ এইটো বিশেষত্ব আছে - ডেকা বুঢ়া সকলোৱে আনন্দত নিশ্চয় নাচে। নিজৰ সৰু ডাঙৰ ভাৱ সকলো পাহৰি যায়। ৰাসৰ লগনত মগন হৈ যায়। গোটেই ৰাতিও মগন হৈ থাকে। গতিকে যেনেকৈ ৰাসৰ লগনত মগন হৈ থাকা তেনেকৈ সদায় স্তানৰ আনন্দৰ ৰাসতো মগন হৈ থাকা নহয়! এই অবিনাশী লগনত মগন হৈ থকাৰ ক্ষেত্ৰতো এক নম্বৰৰ অভ্যাসী হোৱা নহয়! বিস্তাৰো ভাল হয়। এইবাৰ মুখ্য স্থান (মধুবন)ৰ সমীপৰ লগৰীয়া দুয়োটা য'ন (মণ্ডল) আহিছে। এফালে আছে গুজৰাট, আনফালে আছে ৰাজস্থান। দুয়ো সমীপৰ হোৱা নহয় জানো। সমগ্ৰ কাৰ্যৰ সম্বন্ধ ৰাজস্থান আৰু গুজৰাটৰ সৈতে আছে। ড্ৰামা অনুসৰি দুয়োটি স্থানে সহযোগী হোৱাৰ সোণালী সুযোগ প্ৰাপ্ত কৰিছে। সংগম যুগৰ স্বৰাজ্যৰ ৰাজগাদীতো ৰাজস্থানত আছে নহয় জানো! কিমান ৰজা তৈয়াৰ কৰিলা? ৰাজস্থানৰ ৰজাৰ গায়ন আছে। তেন্তে ৰজা তৈয়াৰ হৈ গ'ল নে হৈ আছে? ৰাজস্থানত ৰজাসকলৰ সমদল ওলায়। ৰাজস্থানবাসীয়ে এনেকুৱা পুৰা সমদল তৈয়াৰ কৰি আনিব লাগে, তেতিয়াহে সকলোৱে পুষ্পৰ বৰ্ষা কৰিব নহয় জানো। বহুত আড়ম্বৰেৰে সমদল উলিয়ায়। তেন্তে কিমান ৰজাৰ সমদল আহিব? অতি কমেও য'ত সেৱাকেন্দ্ৰ আছে তাৰ এজন এজন ৰজা আহিলে তেন্তে কিমান ৰজা হৈ যাব। ২৫ স্থানৰ পৰা ২৫ ৰজা আহিলে তেন্তে সমদল সুন্দৰ হৈ নাযাব জানো। ড্ৰামা অনুসৰি ৰাজস্থানতহে সেৱাৰ গাদী প্ৰাপ্ত হৈছে। ৰাজস্থানৰো বিশেষ পাৰ্ট (ভূমিকা) আছে। ৰাজস্থানৰ পৰাই বিশেষ সেৱাৰ ঘোৰাও ওলাইছে নহয় জানো। ড্ৰামাত পাৰ্ট আছে কেৱল ইয়াক পুনৰাবৃত্তি কৰিব লাগে।

কৰ্ণাটকৰো বিস্তাৰ বহুত হৈ গৈছে। এতিয়া কৰ্ণাটকবাসী বিস্তাৰৰপৰা পাৰলৈ (সাৰত) আহিব লাগিব। যেতিয়া মাখন উলিয়াই তেতিয়া প্ৰথমতে বিস্তাৰ হয়। আকৌ তাৰপৰা সাৰ অৰ্থাৎ মাখন ওলায়। গতিকে কৰ্ণাটকেও এতিয়া বিস্তাৰৰপৰা মাখন উলিয়াব লাগিব। সাৰ স্বৰূপ হ'ব আৰু কৰি তুলিব লাগিব। অচ্ছা।

নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ স্বমানত স্থিত হৈ থাকোঁতা, সৰ্বপ্ৰাপ্তিৰ ভাঙাৰ সদায় সংগমযুগী শ্ৰেষ্ঠ স্বৰাজ্য আৰু মহান ভাগ্যৰ অধিকাৰী আত্মাসকলক, সদায় আত্মিক নিচা আৰু আনন্দস্বৰূপ আত্মাসকলক বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

পাৰ্টৰ প্ৰতি:- সকলোৱে নিজকে স্বৰাজ্যৰ অধিকাৰী শ্ৰেষ্ঠ আত্মা বুলি ভাবানে? স্বৰাজ্যৰ অধিকাৰ পাই গ'লানে? এনেকুৱা অধিকাৰী আত্মা শক্তিশালী হ'ব নহয় জানো। ৰাজ্যক সত্তা বুলি কোৱা হয়। সত্তা অৰ্থাৎ শক্তি। আজিকালি চৰকাৰকো কয় - ৰাজ্য সত্তাধাৰী পাৰ্টি হয়। গতিকে ৰাজ্যৰ সত্তা অৰ্থাৎ শক্তি। তেন্তে স্বৰাজ্য কিমান ডাঙৰ শক্তি হয়? এনেকুৱা শক্তি প্ৰাপ্ত

হৈছেনে? সকলো কৰ্মেন্দ্ৰিয়ই তোমালোকৰ শক্তি অনুসৰি কাৰ্য কৰি আছেনে? বজাই সদায় নিজৰ ৰাজ্যসভাক, ৰাজ্য দৰবাৰক (কৰ্মচাৰীক) মাতি সোধে যে কেনেকৈ ৰাজ্য চলি আছে? তেন্তে তোমালোক স্বৰাজ্য অধিকাৰী ৰজাসকলৰ কাৰোবাৰ ঠিকে চলি আছেনে? নে ক'ৰবাত তল-ওপৰ হয়? কেতিয়াবা কোনোবা ৰাজ্য কৰ্মচাৰীয়ে প্ৰবঞ্চনাতো নকৰে। কেতিয়াবা চকুৰে প্ৰবঞ্চনা কৰে, কেতিয়াবা কাণে প্ৰবঞ্চনা কৰে, কেতিয়াবা হাতে, কেতিয়াবা ভৰিয়ে প্ৰবঞ্চনা কৰে। এনেকৈ প্ৰবঞ্চিততো নোহোৱা! যদি ৰাজ্য সত্তা ঠিক হয় তেন্তে প্ৰতিটো সংকল্পত, প্ৰতিটো চেকেণ্ডত পদমৰ উপাৰ্জন হয়। যদি ৰাজ্য সত্তা ঠিক নহয় তেন্তে প্ৰতিটো সংকল্পত, প্ৰতিটো চেকেণ্ডত পদমৰ লোকচান হয়। প্ৰাপ্তিও একৰ পদমণ্ডল হয় আৰু যদি হেৰুওৱা তেন্তে একৰ পদমণ্ডল হেৰুওৱা। যিমান পোৱা যায় - সিমান হেৰুৱাব লগাও হয়। হিচাব আছে। গতিকে গোটেই দিনটোৰ ৰাজ্য কাৰোবাৰ পৰীক্ষা কৰা। নয়নৰূপী মন্ত্ৰীয়ে ঠিক কাম কৰিলেনে? কানৰূপী মন্ত্ৰীয়ে ঠিক কাম কৰিলেনে? সকলোৰে ডিপাৰ্টমেন্ট (বিভাগ) ভালকৈ চলিল নে নাই? এইটো পৰীক্ষা কৰা নে ভাগৰি শুই যোৱা? সেইদৰে কৰ্ম কৰাৰ আগতে পৰীক্ষা কৰি তাৰ পাছত কৰ্ম কৰিব লাগে। প্ৰথমে ভাবিবা তাৰ পাছত কৰিবা। প্ৰথমে কৰিবা পাছত ভাবিবা এইটো নহয়। সম্পূৰ্ণ ফলাফল উলিওৱাটো বেলেগ কথা কিন্তু জ্ঞানী আত্মাই প্ৰথমে ভাবিব তাৰ পাছত কৰিব। তেন্তে ভাবি-চিন্তি প্ৰতিটো কৰ্ম কৰানে? প্ৰথমে ভাবোতা হোৱা নে পাছত ভাবোতা হোৱা? যদি জ্ঞানীয়ে পিছত ভাবে তেন্তে তেওঁক জ্ঞানী বুলি কোৱা নহ'ব সেয়েহে সদায় স্বৰাজ্য অধিকাৰী আত্মা হোৱা আৰু এই স্বৰাজ্যৰ অধিকাৰেৰে বিশ্বৰ ৰাজ্য অধিকাৰী হ'বই লাগিব। হ'ম নে নহ'ম - এইটো প্ৰশ্ন যাতে নাথাকে। স্বৰাজ্য আছে যেতিয়া তেন্তে বিশ্ব ৰাজ্য আছেই। তেন্তে স্বৰাজ্যত খেলিমেলিতো নাই নহয়? দ্বাপৰৰ পৰাতো খেলিমেলিৰ পাকচক্ৰত চক্ৰ লগাই থাকিলা। এতিয়া খেলিমেলিৰ পাকচক্ৰৰ পৰা ওলাই আহিলা, এতিয়া পুনৰ কেতিয়াও কোনো প্ৰকাৰৰ খেলিমেলিৰ পাকচক্ৰত ভৰি নিদিবা। এয়া এনেকুৱা খেলিমেলিৰ পাকচক্ৰ যে এবাৰ ভৰি দিলে তেন্তে বিভ্ৰান্তিৰ খেল হৈ যায়। পিছত ওলোৱা কঠিন হৈ যায় সেয়েহে সদায় এটা ৰাস্তা, এটাত খেলিমেলি নহয়। এটা ৰাস্তাত চলোতাজন সদায় আনন্দিত, সদায় সন্তুষ্ট হয়।

বাংগালোৰ হাইকৰ্টৰ বিচাৰকৰ সৈতে অব্যক্ত বাপদাদাৰ সাক্ষাৎ

কি স্থানত আৰু কি অনুভৱ কৰি আছা? অনুভৱ সকলোতকৈ ডাঙৰ অৰ্থাৎ বিটহয়। সকলোতকৈ প্ৰথম অনুভৱ হৈছে আত্ম-অভিমানী হোৱাৰ। যেতিয়া আত্ম-অভিমানীৰ অনুভৱ হৈ যায় তেতিয়া পৰমাত্মা প্ৰেম, পৰমাত্মা প্ৰাপ্তিৰো অনুভৱ স্বতঃ হৈ যায়। যিমান অনুভৱ সিমান শক্তিশালী। জন্ম-জন্মান্তৰৰ দুখৰ পৰা মুক্ত কৰাৰ জজমেন্ট (ৰায়) দিওঁতা হোৱা নহয়! নে এটা জন্মৰ দুখৰ পৰা মুক্ত কৰোঁতা জজ (বিচাৰক) হোৱা। তেওঁলোকতো হৈছে হাইকৰ্ট (উচ্চ ন্যায়ালয়) বা ছুপ্ৰীম কৰ্টৰ (উচ্চতম ন্যায়ালয়ৰ) বিচাৰক। এয়া হ'ল আধ্যাত্মিক বিচাৰক। এই বিচাৰক হ'বৰ বাবে অধ্যয়ন বা সময়ৰ প্ৰয়োজন নাই। দুটি শব্দই পঢ়িব লাগে- আত্মা আৰু পৰমাত্মা। বচ। ইয়াৰ অনুভৱী হৈ গ'লা মানে আধ্যাত্মিক বিচাৰক হৈ গ'লা। যেনেকৈ পিতা জন্ম-জন্মান্তৰৰ দুখৰ পৰা মুক্ত কৰোঁতা হয়, সেয়েহে পিতাক সুখ দাতা বুলি কোৱা হয়, তেন্তে যেনেকুৱা পিতা তেনেকুৱা সন্তান। ড'বল জজ হৈ গ'লে অনেক আত্মাৰ কল্যাণৰ নিমিত্ত হৈ যাবা। আহিব এটা কেচৰ কাৰণে আৰু জন্ম-জন্মান্তৰৰ কেচ জিকি যাবগৈ। বহুত আনন্দিত হ'ব। গতিকে পিতাৰ আশ্ৰয় হৈছে - আধ্যাত্মিক বিচাৰক হোৱা। অচ্ছা- ওঁম শান্তি।

বৰদান: সৰ্বশক্তিমান পিতাক কস্মাইও (একত্ৰিত) ৰূপত লগত ৰাখোতা সফলতা মূৰ্ত হোৱা যিসকল সন্তানৰ লগত সৰ্ব শক্তিমান পিতা কস্মাইও (একত্ৰিত) হৈ থাকে - তেওঁলোকৰ সৰ্বশক্তিৰ ওপৰত অধিকাৰ থাকে আৰু য'ত সৰ্ব শক্তি থাকে ত'ত সফলতা নহ'ব, এইয়া অসম্ভৱ। যদি সদায় পিতাৰ সৈতে কস্মাইও হৈ থকাত অভাৱ আছে তেন্তে সফলতাৰো অভাৱ হয়। সদায় সান্নিধ্য দিওঁতা অবিনাশী সংগীক কস্মাইও কৰি ৰাখা তেন্তে সফলতা জন্ম সিদ্ধ অধিকাৰ হয় কিয়নো সফলতা মাষ্টৰ সৰ্বশক্তিমানৰ আগে-পিছে ঘূৰি ফুৰে।

স্লোগান: সঁচা বৈষ্ণৱ তেওঁ হয় যি যি বিকাৰ ৰূপী ময়লা স্পৰ্শও নকৰে।

!! ওঁম শান্তি !!

ওঁম শান্তি!!